

عنوان مقاله:

کاربست های فرهنگی در شهر اسلامی با رویکرد به اصفهان عصر صفوی

محل انتشار:

دومین همایش ملی شهر اسلامی (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

علی اکبر جعفری - استادیار گروه تاریخ- دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

شهر به مفهوم زیستگاهی که استعدادهای انسانی را تجلی می بخشد از زوایای مختلفی قابل بررسی و تحلیل است. این مکان، تنها مفهومی جغرافیایی نیست زیرا ظرف فعالیت ها و حیات انسانیت است لذا اغراق نخواهد بود اگر گفته شود که شهر بیشترین ارتباط را با انسان دارد و روح و جسم و ذهن و جان او را تحت تاثیر قرار می دهد. بر این اساس توجه به همه ابعاد زندگی بشر در طراحی شهری ضرورت دارد. کاربرت های فرهنگی یکی از این ابعاد است که در مفهوم دقیق تر، در میان سایر ابعاد، حکم زیر بنایی دارد. به همین دلیل در الگوهای مدیریت شهری مبتنی بر آموزه های توحیدی، توجه به مسائل فرهنگی بیش از سایر موارد مشهود است. بر این اساس، یک شهر اسلامی، تجلی هویت فرهنگ و تمدن اسلامی است، موضوعی که در مورد اصفهان عصر صفوی تا اندازه بسیار زیادی مصداق یافته است. دولت صفوی که با رسمیت دادن به مذهب تشیع در ایران، هویت ملی ایرانی را با استفاده از ظرفیت بالای فرهنگی این مذهب دوباره احیا کرد، تاثیرات گوناگونی را در حیات اجتماعی و فرهنگی، علاوه بر حوزه های سیاسی و اقتصادی گذاشت. این پژوهش با هدف بررسی کاربرت های فرهنگی در شهر اسلامی، اصفهان عصر صفوی را به عنوان یک الگو که در این زمینه نیز با برنامه و ساز و کار بوده، مورد بررسی قرار داده است. بر این اساس، سؤال اصلی این پژوهش این است که: کاربرت های فرهنگی در اصفهان عصر صفوی به عنوان پایتخت دولت شیعی اسلامی چگونه عمل کرده اند؟ یافته های پژوهشی، نمونه های متعددی از کاربرت های فرهنگی لازم برای یک شهر اسلامی را که در اصفهان عصر صفوی بکار رفته است، بازنمایی می کند

کلمات کلیدی:

کاربست، فرهنگی، شهر اسلامی، اصفهان، صفویه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/242620>

